

తెలియనిది

విలపిస్తాంది. ఆ పడుచు స్వతస్సిద్ధంగా వయస్సు చేత మనిషిలా కనబడుతుండేమో గాని తిండిలేక లోతుగా పోయిన కళ్లు బక్కచిక్కిన వట్లు మాసి చినిగిపోతున్న వస్త్రం, సంస్కారం లేని జాట్లు ఇవన్నీ కేవలం జీవించలేని స్థితిలో వున్న ఆ స్త్రీ కొందరుచేసే దారుణ పాపాలకి గురై సమాంతరంగా కనిపిస్తోంది. ఎవరికి కావాలి? అయ్యో! అని విలపించటానికి? అయ్యో! అనిమాత్రం చేసే దేమిటి? ఒకనాడు చేసినా మర్రాడు చేసే దెవరు? జాతి యీ విధంగా కృశించి

అడిగింది. 'ఏం బాబూ తిండిగింజలు దొరకుతాయా?'

'ఆ... ఎన్ని?'

'ఓ వంచెడు'

'వంచెడే!... అయినా చూసిస్తాను.'

'ఎంత బాబూ?'

'ఆరు రూపాయలు.'

'అమ్మ నాయనో ఆరు రూపాయలే!'

'ఏ వసుకున్నావ్!'

'మాకు పూట కిచ్చారే రూపాయ ఎలా బతకమంటావ్ బాబూ?'

'నన్నేం చెయ్యమంటావ్? ప్రభుత్వం అలా వుంటే.'

శ్రీ తొయ్యటి భానుమూర్తి

జన సమాహం కిటకిటలాడుతోంది. యెటుచూసినా మెసలటానికి వీలేక చంటిపిల్లలతో తల్లులు సతమత చూతున్నారు. చెయ్యటాని కేమీ తోచక కొందరు యింటిముఖం పడదానూ అని ఆలోచిస్తున్నారు. బజారులో ఆ ఒక్క దుకాణం దగ్గరే అంత జనం విరగబడ్డారంటే విశేషం వుండాలిగా. ప్రతివాడు యేమిటి విశేషం అని అడిగేవాడే గాని తెలుసుకుని చెప్పేవాడు లేడు. చెప్పటానికి తీరిక నేది వుంటే గా. పోనీ యే బోకేనా వుంచా అంటే ఎన్ని గంటలనుంచి పొద రక్షల ఆగవోనికి గురవుతోందో, పాపం ఆ రేకుబోర్డు జనం మధ్యనుంచి ఒక పల్లె పడుచు ఒక చంకలో చంటిబిడ్డతో రెండో చేతిలో బుట్టతో రావీడికి పిర్దుకుంటూ 'బాబూ యీ ఒక్క కారే చూడండి బాబూ! పొద్దిట్టించి గంజి నేడు. సంటి పిల్లడు సంపేతున్నాడు నాయనా! పెద్దాళ్లం యెలాగోలాగా గడుపుకుండుం. పిల్లోళ్లనా నూడు బాబూ,' అంటూ

నశించే పర్యంతం తయారవటానికి కారణం యెవరు? ఎవర్నడిగితే యెవరు చెప్పారు? చివరికి వచ్చే సమాధానం కర్మ అనేనా? కొందరు శరీరాలు పెంచుకుని పూల పాస్తులమీద దొడ్ల స్థితిలో యెండు కుంటారు? దాని కిచ్చే సమాధానం పూర్వ పుణ్య సుకృతం. అంటేనా?

ఆ గుంపు ఒక్క తోపుతో చంకలోని పిల్లడు కేరమన్నాడు. జనం షామలకారు బియ్యం లేవంటున్నా నెట్టుకుపోతున్నారు. షామలకారు జనాన్ని త్రోసు కుంటూ వచ్చి బయటపడ్డాడు. కొందరు లోపలికిపోయి వుత్తబట్టలతో యివతల కొచ్చారు. పాపం ఆ పడుచుమాత్రం తన డోరణి వదలలేదు. 'బాబు మరో కాను తీసుకోండి బాబు లేకపోతే చచ్చిపోతాం బాబూ,' అని షామలకారు వెంటాడింది. 'పోతేపో యెవ ర్నుద్దిరిస్తా' వని కసురుకున్నాడు షామలకారు. నాలుగడుగు లేసి ముందుకొచ్చింది. ఎవడో దార్ని పోతూంటే అడిగింది గింజలు దొరుకు తాయా అని. వాడేదో రహస్యంగా చెప్పే సరికి వుత్తాహంతో బయలుదేరింది. సందులు గొందులు దాటి ఒక పూరిపాక చేరింది. చుట్టకాలుస్తో గల్లాపెట్టి దగ్గర ఒంటబోదరుడు కూచున్నాడు. ఆదుర్గా

'దీనికంతా ప్రభుత్వం ఏం చేస్తుంది బాబూ నీలాటాళ్లు అమ్ముతుంటే. 'నీ కిష్టముంటే కొను లేకపోతే పోగోల చెయ్యక.'

'అయితే పాతగింజలేనా?'

'కాదు. రడిమేడ్ అలిండియావి.'

'ఈటికే అంత డబ్బా! బస్తా ముప్పయి నాలు గమ్ముకూంటే.'

'ముప్పయినాలుగులేదు వలభయనాలుగు లేదు, అయి రేడియోగింజలు ఎల్లి కొనుక్కో!'

'అయితే ఆ బియ్యం మనాళ్లో వుంటాయా బాబూ?'

'ఓ... యీ మధ్యనే పంచాయతీబోర్డు ఫీసులో పెట్టా రాకోట్టు. కాని రోజూ విదు నిమిషాలు తక్కువ విడుగంటల కమ్ము తారు సాయంత్రం. చప్పనెళ్లు.'

'అయితే పోతాబాబూ ఏయో పొట్ల నింపుకోటానికి ఏయయిలే నేం.'

అని పరుగులమీద ఆ ఫీసుకి చేరింది. కొంతమంది జనం రచ్చబండమీద కూర్చున్నారు. క్రావ్యంగా సంగీతం పాడుతోంది రేడియో. కార్ల తన్మయుడై బుజ్జతిప్పు తున్నాడు. 'బియ్యం యియ్యండి' అన్న స్త్రీకంఠం విని తుళ్లిపడ్డాడు. పల్లెపడుచు

(40-వ పేజీ చూడండి)

